

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر تشویق و تنبیه در تربیت کودکان و راهکارهای مناسب برای استفاده از آنها

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی تحقیقات نوین در آموزش و پرورش (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علیرضا آژنگ - دانشجوی کارشناسی آموزش ادبیات فارسی پردیس شهید مدرس ایلام ،ایران

پژمان ایزدپناه – دانشجوی کارشناسی آموزش ادبیات فارسی پردیس شهید مدرس ایلام ،ایران

امیرمحمد اسکندری – دانشجوی کارشناسی آموزش ادبیات فارسی پردیس شهید مدرس ایلام ،ایران

علیرضا داراوند - کارشناسی آموزش زبان انگلیسی پردیس رسول اکرم اهواز ،ایران

خلاصه مقاله:

تشویق و تنبیه دو ابزار اساسی در تربیت کودکان هستند که هر کدام میتوانند تاثیرات عمیقی بر رفتار و رشد آنها داشته باشند.تشویق، به ویژه تشویق مثبت، به کودکان انگیزه میدهد تا رفتارهای مطلوب را تکرار کنند و باعث تقویت اعتماد به نفس و خودپنداریمثبت در آنها میشود. تشویق میتواند به شکل های مختلفی مانند تمجید کلامی، جوایز کوچک، و توجه و محبت بیشتر اعمالشود. از سوی دیگر، تنبیه نیز نقشی مهم در تربیت دارد، اما باید با دقت و به صورت معقولانه استفاده شود. تنبیه هایی که به طورمنطقی و بدون خشونت انجام میشوند، میتوانند به کودکان بیاموزند که اعمالشان پیامدهایی دارند و به آنها کمک کنند تا ازاشتباهات خود درس بگیرند. راهکارهای مناسب برای استفاده از تشویق و تنبیه شامل تعیین مرزهای واضح و قابل فهم، ایجاد نظامپاداش و تنبیه منصفانه، و توضیح دلایل پشت هر اقدام به کودک است. همچنین، مهم است که والدین و مربیان به نیازها و شخصیتمنحصربه فرد هر کودک توجه کنند و از رویکردی متعادل و انعطاف پذیر استفاده کنند. تحقیقات نشان می دهد که روش های تشویقیکه بر پایه تقویت مثبت و تعامل مثبت با کودک استوار هستند، در بلندمدت موثرتر از روشهای مبتنی بر تنبیه می باشند. برایمثال، تاکید بر رفتارهای مثبت و توجه به موفقیت های کوچک کودک میتواند احساس ارزشمندی و انگیزه را در او تقویت کند. درمقابل، تنبیه های شدید و نامتناسب ممکن است منجر به بروز مشکلات روانی و رفتاری در کودکان سالم، باعتماد به نفس و مسئولیت پذیر کمک کند.

كلمات كليدى:

تشویق، تنبیه، تربیت، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/2088071

